

наша Свабода

№16(103) ВЫДАЕЦА З 25 ЛЮТАГА 2000 ГОДА

«Наш чалавек» у Тэль-Авіве

Міхасі КАРПОВІЧ

На парламенцкіх выбарах, што адбыліся ў Ізраілі 2 лютага, перамог прыхільнік «жорсткай лініі», лідар правай партыі «Лікуд» Арыэль Шарон. Ен выйшоў наперад з значным адрывам у 25% і ціпэр стаў прэм'ер-міністрам замест Эхуда Барака.

Лічыцца, што А.Шарон зойме больш жорсткую пазицыю на перамоўках з палесцянцамі, у адрозненіі ад гатовага да кампромісу Э.Барака. У прыватнасці, ён не

згодны аддаваць Палестыне частку Іерусаліма, а таксама хоча захаваць за Ізраілем Галанскія высоты – якія трэтырарыяльна належалі Сірыі.

Даречы, стала відома, 72-гадовы баявы генерал Арыэль Шарон мае і беларускія карані. Ягоны дзед і бацька родам з Марілеву і Гомеля. Бацькі А.Шарона – Шнеевіры – пазнаемліці і ажаніліся ў Тбілісі, а ў 20-х гадах мінуга стала гагодзія з'ехала ў Сярдную Азію, адкуль эмігравалі за мяжу.

Зрэшты, папярэднік Арыэля Шарона на пасадзе прэм'ер-міністра Эхуд Барак таксама мае дачыненіе да Беларусі. Афійная біяграфія паведамляе, што нарадзіўся ён у 1942 годзе ў кібуцы Мішмар-Хашарон у сям'і, якая выехала з Захадній Беларусі. Даречы, беларускія карані мела і прэм'ер Голда Меїр.

Сярэбраны медаль Сашурына

На чэмпіянаце свету ў славенскім горадзе Паклюка лідар беларускай зборнай Вадзім Сашурын заваяваў сярэбраны медаль у індывідуальнай мужчынскай гонцы на дваццаць кіламетраў.

Віншаем нашага біятланіста з першай (дай Бог, не апошняй) узнагародай на чэмпіянаце свету.

Падрабязнасці на стар. 8

**9 ЛЮТАГА
2001 года
ПЯТНІЦА**
 • Адрас: 220123,
г.Мінск, а/я 103
 •
 E-mail:
 NPSvaboda@trex.minsk.by
<http://www.svaboda.com>
 •
КОШТ СВАБОДНЫ

НАВІНЫ

■ Як стала вядома з нашых крываў, брытанская міністэрства ўнутраных справаў адмовіла беларускім уладам у выдачы Тамары Вінікавай, былой старшыні Нацыянальнага банка Беларусі. Як відома, пасля сваіх ушёвку з кіпшору беларускага КДБ у красавік 1999 года Т.Вінікава праз некалькі месеці апынулася ў Лондане. Усе намаганні беларускага боку вірнуць яе

на раздыму дагэтуль аказваючыя марнімі. Вялікабрытанія спасылаецца на адсутнасць двухбаковых дамоўкі аб выдачы падазронных. У Прокуратуры Беларусі пачвердзілі гэту інформацію адмовіўся.

■ Як паведамліў ў Нацыянальным банку Беларусі, на грунcie Белбінесбанка і Беларускага банка развіція ствараецца новая банкаўская структура. Называючы яна будзе Беларускі банк развіція і рэканструкцыі. Ягоны статутны фонд складзе 18 мільярдаў рублёў. Доля дзяржавы ў ім – 90%. Староне новага банка тлумачыца неабходнасцю краінствання «прыярэтычных праектаў».

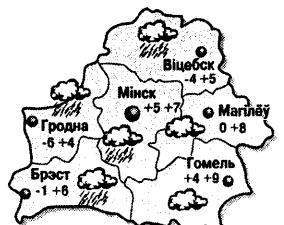
■ А.Лукашэнка выдаў указ, паводле якога кіраўнікі ВНУ атрымалі самастойную выкананіцкія конты навучання. Як гаворыцца на ўказе, яны могуць гэта рабіць «у памеры эканамічна аргунтаваных выдацтваў, неабходных для падрыхтоўкі спецыялістіча даадзенай спецыяльнасці».

■ З 8 лютага ў Мінску ўслед за Магілёвам, Гомелем, Брестам і шэрагам іншых гарадоў Беларусі абелічылі эпідэмію грыпу. Забараніца праца дзіцячых садкоў і школаў пры наяўласці пароту захворанні ў 30%. Хворыя на грып з ціжкім і ўскладненым формамі будзе шырэдзіца за 6-ю кініку.

■ Паводле старшыні Канстытуцыйнага суда Рыгора Васілевіча, А.Лукашэнка можа быць прэзідэнтам Нацыянальнага алімпійскага камітэта, бо аchoльвае яго на грамадскіх пачатках. У Канстытуцыйні напісаны: «Прэзідэнт не можа займаць іншыя пасады, атрымоўваць, акрамя заробку, грашовыя ўнагароды, за выключэннем ганарапаў за творы мастацтва, літаратуры і науки».

■ На пачатак 2001 года на складах беларускіх прадпрыемстваў запасаў гатовай прадукцыі знаходзіліся на 383 мільярды рублёў. Эта складае калі 60% абёму вытворчасці цігамі месяца. Асабіна багата праляжеў будаўнічым матэрыялам – 70% ад таго, што вырабляеца за месяц, машынабудавання і металапрацоўкі – 95%.

НАДВОР'Е НА ЗАУТРА

Крыніца: www.yahoo.com

Курс наяўнага долара на «чорным рынку»

1220

ПАДПІСКА НА НАШУ СВАБОДУ!

Каб не шукаць кожную раніцу нашу газету ў шапіках, падлішыся на яе цяпер! Падпіска на НАШУ СВАБОДУ магчымая праз пошту! У любым аддзяленні сувязі патрабуйце падпісы каталог з індэксам НАШАЯ СВАБОДЫ.

Апліцаці паслугу па падпісцы на НАШУ СВАБОДУ таксама можна праз любое аддзяленне «Беларусбанка» да 1 сакавіка 2001 года. Спецыяльны купон – на стар. 6.

Кошт падпіскі на месец – 1.040 рублёў. Наш падпісны індэкс – 63478.

Наг Лукашэнкам навісла небяспека

Тамаш ПАЛЬМАЧЫНСКІ

Валяніціна Адамаўна Ганчар, мачі беларускага палітыка Віктара Ганчара, які зіскіў у 1999 годзе пры навысветленых abstavінах, але, што цалкам верагодна, з ведама ўладаў, у сваім адкрытым лісці да Лукашэнкі, надрукаваным у газете «Народная Воля», піша, што родныя Віктара могуць неўзабаве ПРАКЛЯСЦІ БЕЛАРУСКАГА ЎЗУРПАТАРА і УВЕСЬ ЯГО РОД.

Людзям з матрэзіялістичнымі светаўпрыманнем цікава сраце змешчыць мосці і слуць гэтай народнай кары. Праклён, пасланы ў роспачы простай і чистай душой жанчынай на камітэту міроточніку ў хвіліну цяжкага адчая, невыноясна га душунага болю, вілікай і ганебнай абразы, нахлікае вілялікай няшчасці і выпрабаванні на яго і ягоны род ад як самёга каленя! Праклён, шчыра пасланы адначасова некалькімі жанчынамі, можа забіць міроточніку на

месцы. Старыя людзі кажуць, што калі пры гэтым яны возьмущаца за руки ўкода — моц праклёну вырасце шматкроць. Лічыцца, што ўтакі выпадку візываецца вілікая маса тонкай негатыўнай энергіі, якая адрасна трапляе на інфармацийную абалону праклялага чалавека, см'я'е, руда і пачынае ўздзейнічаць на яго. Але толькі ўтым выпадку, калі ён супрадавы вінаваты. Праклён упльвае не толькі на здароўе, фізілагічныя функцыі, самаадчуванне, настрой чалавека, але і на збор абставінаў ягонага жыцця. Пасля смрті праклялага праклён пераідаецца на старшага з дзяціні і этак — на працягу шасці пакаленій аж да сёмага.

У гісторыі ёсць шмат таму паверджання. Праклённы звычай пакінулі да поўнага заняпаду ды сканчэння роду, а зняць іх поўнацию моглі толькі людзі вілікай святасці і толькі пры ўмове шчырага пакаленія самога праклялага. Многія польскія, расійскія, літоўскія і беларускія славутыя роды знікалі дазвіння на працягу двухтрок генерацый. Яны ахвяравалі незлычныя гроши на касцёлы ды цэрквы, але ж

адмоўнай энергіі ад расчараваных і абараных старых, якія пакуль што вераць яму. Калі ж да гэтага дадасці адрасны праклён ад бабулю, маці, жонкі і яесяр' прапаўшых людзей, то можна гарантаваць, што жыццё перастане радаваць яго. Ці не таму, адчуваючы сваю віну, Лукашэнка на нашых вачах робіцца маскоўкімі святым, ахвяруючы астронамічныя сумы народных грошай на тамтэйшыя храмы. Але ад шчырых праклёніў беларускіх матак маскоўкія папы яго не ўтратуяць, бо царква не можа быць наядзейным заступнікам у злой справе. А калі яна становіцца на абарону зла, дык сама яму упадабляецца.

Лепшым вынікам з гэтай надзвычай страшнай для Лукашэнкі ситуацыі было бы шчырае публічнае пакаянне, малітва ды просвіда да ўсіх людзей дараўваць яму ўсе крэды. Але перш траба сказаць праўду пра ўсіх злыхлюдзей, віярнучы албо даць мягчынамісць родным пакаўваць іх. Гэта будзе па-чалавечы, гэта будзе пахрысціянка. І тады Валяніціна Адамаўна Ганчар, мягчынам, знайдзе ў сабе сілы дараўваць яму.

Патрабуюць кампенсацыю палітзняволеным

Прыкладна 50 чалавек, якія былі разрэзаны ў савецкі часы, пікетавалі з лягушкай калія консульства Расійскай Федэрацыі ў Львове. Сабры лівоўскіх абласных арганізацый Усёукраінскага таварыства бывалых палітвязнікі, Аграрнай партыі Украіны, Кандрэса украінскай інтэлігенцыі, Украінскай палістанцкай арміі перадалі супрацоўнікам консульства пісьмовыя патрабаванні да Расіі выплаціць грошавыя кампенсацыі украінским палітвязнам, а таксама ўсім, хто быў этапіраваны на спецпосяленні ў расійскія рэгіёны ў гады камунальнай рабкі. Узелнікі актыўні лічыць, што Расія правалераўніца Савецкага Саюза абавязана прынесці афіцыйную прабачэнні ўкраінцам да іншым народам бывшага СССР за прычыненны ім маральны і матэрыяльныя страты.

ПРЫМА, №185-1

Крок наперад, два — назад

Рыгор БУЯН

9 лютага прэзідзіум Савета Федэрациі прафаюзаў Беларускай вырашальніць лес акты пратэсту 14 лістапада пад агульным лозунгам «Зарплату — на ўзровень чэнаў», якак мае на мэце прынесьці увагу дзяржаўным органам да разката зінкіяна жыццёвага ўзроўню. Прафаюзаў меркавала сабраць да 30 тысчычай чалавек.

7 лютага мінскія «вертыкаль» дала ФПБ дэзвол правасці 14 лютага ў стапіні буйную акцыю пратэсту. Праўда, з загадзія прагнозуемай агаркварк — на кіраваць мітынгоўчыкам на ўкраінскую плошчу Бангалор. Хаця арганізатары акцыі ў пададзенні 12 студзеня залучылі спечыльніцкую агаркварк, што «на месцы выгнанія сабак» яны не пойдуть. Адначасова лідэры 26 з 34 галіновых прафаюзаў працівалі пльць варыятыўнай, прыналічных для іх: плошчы Парыжскай камуні, Свабоды, Юблейнай і Каstryчніцкай плошчы альбо пляцоўкай ў паркавай зоне стадыёна «Трактар». Мінскія «вертыкаль» настолькі заклінілі, што, акрамя плошчы Бангалор, іншых мясцінай у Мінску там прости не ведаюць. Таму і наслалі ФПБ мітынгаваць на Бангалор з 16.30 да 19.00.

Федэрация прафаюзаў патрапіла ў складае становішча. З адного боку, кіраўніцтва Федэрациі заніжа, што на Бангалор людзі не пойдуть. З іншага боку, і адмовіца ад акцыі ўжо немагчыма — размовы пра мітынг вядуцца ўжо з мінкультуры. Дзій парушацца за канадаўствам, няхай сабе і бязглазудзе, не выпадае — апошнім часам ФПБ і так дзяствіцца зусіх бакоў.

«Усё накіравана на тое, каб сарніць акцыю; акрамя таго, што цінцуць на прафаюзаў, дык такімі раціонем, відца, спадзіваліся, што мі і на Бангалор людзі не павядзяшь», — так пра каментаваць сітуацыю старшыня прафаюзаў атамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання Аляксандар Бухштаб.

Сітуацыя ўскладніласць і тым, што пад ціскам уладаў ад узделу ў мітынгу адзін за адным адмавляючыя талінавыя прафаюзаў: спачатку прафаюза работнікаў медыцынскіх работнікі, затым прафкамі Мінскага матронага завода, а ціпер — і прафаюза аявіработнікі. Такое — афіцыйнае — раціоне прыняло кіраўніцтва прафаюзаў, хаці 19 ягоных сябраў і выказаліся супраць занятай пазіцыі. Раціоне ўжядзелу ў мітынгу, па некаторым крніцах, прынятае кіраўніцтвам прафаюзаў пад ціскам дзяржаўнага камітэта па апрацоўцы.

Відочна, што сёньняшніе раціоне прэзідыму дасца напрясто. Зразумела і тое, што палітычны лес старшыні ФПБ Уладзіміра Ганчарыка, які мяркую балатавацца кандыдатам у прэзідэнты, залежыць толькі ад тое пазіцыі, якую ён зойме.

Траба разумець, што заявы пра перамовы — чарговая костка, кінутая міжнародной супольнасці для адлюдоў вачэй.

НАРОДНАЕ МЕРКАВАННЕ

Як вы лічыце, ці кампенсацыя пра падагана Аляксандрам Лукашэнкам здаровата ладу жыцця (лыжныя прагуліянкі) ягонае нераузменне эканамічных працэсаў?

Ігар СЯЛЕЦКІ, мостацкі кіраўнік тэатра «Лялек»:

— Не, няўрад ці. Эта ж даве разныя рэчи. Лепш бы ён быў эканомістам, карыснікам для нас з вамі было бы.

Петр, музыкан:

— Нармальны ў нас празідэнт! Гэта ўсё.

Іван, інжынер:

— Ведаеце, ён павінен быць адпаведным чалавекам у адным твары. А то ён і презідэнт, і футбаліст, і хакеіст і біятланіст... Больш не ведаю, што тут яшчэ можна дадаць.

Уладзімір Дзмітрыевіч, пенсіянер:

— Да лепш бы ён быў эканомістам, а спартам павінны займаца маладыя і здаровыя, ва ўсіх сінках. А празідэнт хай займаеца тым, чым павінен.

Мікалай, доктар:

— Кіраўнік дзяржаўны павінен у першу чаргу быць эканомістам, а затым ужо ўсім астатнім. Але добра было бы, каб розныя якасці ў ім разумна сумяшчаліся.

Ніна, медэльнер:

— Можа гэта прагучыць бальнайна, але ўсяго павінна быць пакрытыкаваць чалавеку. Нябага было б, каб ён займаўся спортам, а і эканомікай.

Ірына, студэнтка:

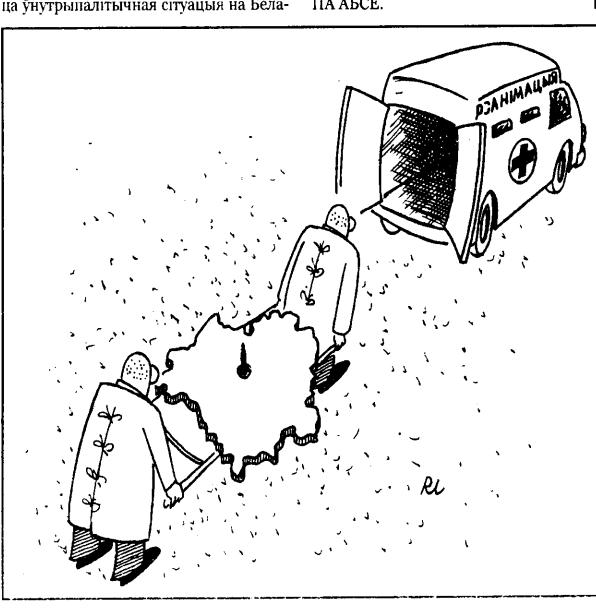
— Фізічна здаровы кіраўнік — гэта на мой погляд добра. А яго заняткі спортом на эканомікі нікі не адбываюцца. Як яна была няжай, так няжай засталася, бу прычым спорт да эканомікі. Іншая справа, што нехта ўсё ж мусіць займацца эканомікай, а калі б ен і займаўся, я не думаю, што было б лепш нешта.

Уладзімір, сабра Саюза мастакоў Беларусі:

— У кожнай справе працаўнік мусіць прафесіянал. Калі за ямае спартам, будзь спартсменам, калі прэзідэнтствуеш — эканомікай.

Аптыгтанне праводзілі Аляксандар Шыльдлюцкі і Уладзімір Шлапак (фота)

Няма рамунку ціхім людзям

Міхаіл ЗАЛЕСКІ

Каторыя ліамантуюць наконт добра і галерантнага наро-да, не зважаюць на ро-ча-насьць. Бо тутэйшыя злодзеі міліціі спань не даюць. Хаца-кажуць, што ў чэмым заку-тах імперыялістичных мега-полісаў і какайных Калумбіі бытвае горай.

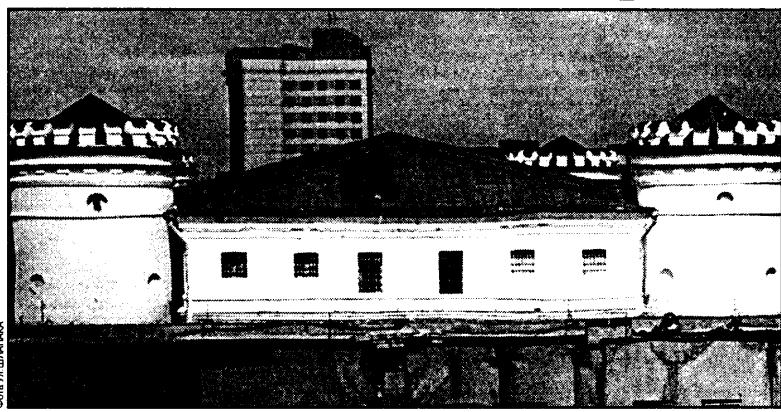
Реч у тым, што ўсе большая час-тка грамадзянаў замест таго, каб змагацца за ВНП і, у горшым выпадку, за спрадвільныя выба-ры, робіць ўсё, каб патрапіць за крыты і там заставіцца якмага долей. Судзіць іх не нашуму карэ-пандзтву, але магу сказаць: гэтыя людзі малі б працаўна зделі-сабе і сваіх дзядзей. Іх не треба было бы ахоўваць. Ахоўнікай – карміц і гд.

Бачыце, якай глыбокая экана-мічная тая злачыннасць. Паводле МУС, за мінулы год было ўлічана 135,5 тысяча злачынстваў. Гэта амаль на 4% больш, чым у 1999 год-зе. На кожных дзве сотні талеран-тих беларусаў без выніка пе-маўлят, стогадовых бабак і ца-жарыкіх бакетаў атрымалася па тры зафіксованыя злачынствы. Можна толькі ўгуляць, што робі-ца на малі спіраве.

Дзякі Богу, заблі крыху меней людзеяў. Але каб без вайны пайш-ло гляталі на той смет 1.186 чалавек, такога не было, мабыць, ні за шаром, ні за Пілсудскім.

Моцна білі і паранілі, але забіць ці то не паспелі, ці то не надумалі 2.043 чалавекі. За што, спытаецеся. Было за гроши, а было і за так, а большай часткай добра паддадзшы.

Росківіць парнаграфіі, прастыту-цы і неусвестыя капіталістычныя бардак не змянілі істоту ў нашым

краіні. Колькасці згвалтаванні. Іх было 530. Спец्यялісты сцвярджаюць, што складніца толькі кожніх дзесяція ён згвалтаваны жан-чын. То бок сядрод нас бойтэацыа 5 тысяч беспакаранага свалачча, і яно неяспечнае.

Нащадкаў Робін Гуда і Ванькі Кайна многа, якія абраўалі і аб-лупілі 6,5 тысяч чалавек. Ту гэтую

біду можна лічыць на гроши. Для халеры іх брызы тыя гроши, але як кіруйдна быць абраўаным. Ці калі што ўкрадаць у цыбе.

Алкагол і зафіксованая адна дыялія – 7.251 чалавек. Гэтыя кош-цы не біца. Але ж і ад іх карысці ніяма. Дуракі нас, даверльых. Ці прагавітых. Но таго, хто на халяву не паддак, не надта вакол пальца абавяздзе.

Зафіксованія 3.811 злачынстваў з наркотыкамі. Гэта не менш страшна, чым забытвы. Гэта проста жах нейкі. Жах у транзітнай бяз-межнай зоне. Вялікія шляхи з Пяндз-жа на Буг. Вялікія гроши нехта за-рабляе на наркотыках, каб ён сам імі аблажкі.

На гэтым фоне 6.547 айчынных хулиганіў выглядзілі ў анеламі, каб не былі звычайнімі п'яными дур-

нямі. А гарэлка, як і наркотыкі, замянія людзям капіталістычных краініў складніца шчасце. Гэтак писала газета «Правда» ў 1956, 1973, 1981 і іншых гадах. Можа, па-мненні?

Злавілі лягчы 56 тысяч злодзеяў і 12 000 злодзеяк. Кожны з дзесяткаў іх быў яшчэ не непацналены, але ўжо паспей нашкодзіцца. Палавіна злодзеяў і злодзеяк не вучылася і не правцаўала, а кожны сёмы быў п'яны і свалобі. Тым не менш калектывісці дух часоў СССР вяра-тэцаў – на ўсходнюю індывидуалі-сту. Кожнае штоство злачынства звязанесе групай асобаў.

З тых, што злавілі, засудзілі 89%.

Як падумаеш пра ўсё гэтве, хоцьбы плач. Але плацак не траба.

Траба чакаці ад кандыдатура прадзіздзіцікі адказаў на пытанне: «Што іх міліцыі будуть рабіць

з МУС і злачыннасцю?». Дачакаш-ся, як ад той гогалеўскай птушкі.

■

ПРЫВАТЫЗАЦЫЯ

Дзяржава пазбываецца непасільнага ёй цяжару

Ірина САЗАНОВІЧ

Сёлета ў краіне мяркуюцца рэформаваць 400 а-бектаў дзяржаўнай уласнасці, у тым ліку 100 а-бектаў рэспубліканскай і 300 – камунальнай уласнасці. Пры этым мэтай дзяржаўнай палітыкі ў галіне прыватызацыі павінна стаць кардынальнай павышэнне эффектыўнасці функцыянавання прадпрыемстваў і эканомікі ў цэлым. Пра гэта ўзбраў размова 7 лютага на прэс-канферэнцыі з удзелам прадстайвіком міністэрства па кіраванні дзяржаўнай майнасці і прыватызацыі, прызначанай ходу рэформавання дзяржавуласці ў Рэспубліцы Беларусь.

У мініздржмаёмасці планоўцу, што палава з а-бектаў рэспубліканской уласнасці, вызначанай да рэформавання на праціў году, будзе пераўтвареная ў адкрытыя акцыянерныя таварыстваў або вы-купленая арэнднымі калектывамі, а другая палова рэформавана шляхам адчужэння. З 300 а-бектаў камунальнай уласнасці ўсёй будзе пераўтворана ў ад-крытыя акцыянерныя таварыстваў або выкупленена арэнднымі калектывамі і 220 а-бектаў адчужаны.

Як адзначалася на прэс-канферэнцыі, дзягутуле на рэспубліцы рэформавана 3.740 прадпрыемстваў, ці калі 25 пракенту ад іх колькасці. У тым ліку ре-

БЕЛАТАН

ЗША не хочуць беларускай сталі

Кірэй МАНУЙЛА

Міністэрства замежных спраў Беларусі зрабіла днім зварт да міністэрства гандлю ЗША з вымо-гамі прыпыніць антыдэмпінгавае расследаванне па пастаўках ста-левай арматуры. Беларуская мета-лургічная заводы, што месціца ў Жлобіне, а таксама распачата на гэтым контаремовы.

Як распавёў начальнік аддзела ЗША і Канады ў міністэрстве замежных спраў Ігар Губарэвіч, спраўа ў тым, што напрыйкнены студзеня амерыканцы ўвія часо-вую антыдэмпінгавую маржу на ўзўсі ЗША сталі з шэртураў краінай. У тымтэйшым міністэрстве гандлю палітыкі, што ста-левала арматура імпартуеца па заніжаных коштах, што насеі страты ўнутраным вы-творцам.

Дзеля гэтага нашую металургічную працоўніцтва візіту амерыканскай тэ-левыннай пракрамасловасці параза-нало із тайландскай Магчымы, ад-вуздзеца візіту амерыканскай дзял-гасці на сам BM3.

Калі дэмпінгаваныя прынады Беларусі пацнерства, маржа ў 74% ператворылася з часовым на стадию, а разам з тым беларускі металургічны завод пазбіўшыся із мінімумам на 5 гадоў права на продаж ста-левай арматуры ў ЗША. Гэта значыць, што амерыканскі рынок яе збытку будзе фактычна спачыніць. А з ім – мільёны долараў. Начальнік аддзела ЗША і Канады ў Міністэрстве замежных спраў тэ-левуя 59% прыбытку тады дадзены: у 1999 годзе жлобінскі металургічны завод прада-зу ў ЗША 72 тыс. тоны сталі на агульную суму 12,3 мільёна на долараў, за першыя 7 месцы 2000 года (настялікі з ліпеня пер-ныні) яшчэ, што дзепароднага ўздзеяния маржы – 56 тысяч тоннай на сумму 10,2 мільёна рублёў.

У 1998 годзе доля BM3 ва ўсім аб'ёме паставак сталі з-за міжы ў ЗША складала 2%, у 1999 годзе – 4%, у 2000 і 2001 па планах павінна было быць яшчэ больш.

Дзеля захавання прысунцасці Беларускага металургічнага завода на амерыканскім стадіёне рынку Следарскі Міністэрству гандлю ЗЛР, у якісці выйсція ўстаноўкі для BM3 амбяжоўная штогадовая квоты на яго-ную прадукцыю, а таксама мінімальныя прадажныя конкты. Цяпер і ў зневінапалитычным ведомстве, і на заводзе чакаюць ад-казу.

ІЗВЕЩЕНІЕ		Форма № ПДЗ											
УНН 101562750 Редакция газеты «Наша СВАБОДА»		получатель платежа											
Отделение «Центральное» ОАО «Белбизнесбанко» г. Минск, код 493; Минск, пл. Свободы, 17 наименование банка		Счет получателя 3012205160015 Ліцевай счет											
(фамилия, имя, отчество)		(индекс) (адрес)											
На 2001 год по месяцам:													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
За подписку на газету «Наша СВАБОДА» Сумма													
				Пеня		Всего							
Плательщик													

ГЕНДЭНЦЫ

Навам папугай кажа разумныя слова

Канстанцін СКУРАТОВІЧ

Як нам казаў, тая эканамічнае мадэль, якую абразала для Беларусі яе краініцтва, завесці сацыяльнае арыентаванасць. Кац было больш зразуміле, патумчымым, што пры такім варыянце дасыгніменія робіцца не д/я дасыгнімен-най (рэпартара пра выкананне плана), а для самага што ні ёсць шараговага чалавека.

Што яму патробна? Класік адказаў так: ежа, адзенне, жытло. Тому сёняні засядзім з увагай на першынай патрабе, для задавальнення якой у краіні ёсць асобная галіна прамысловасці – харчовая. Зразумела, што гэты проблема не наліца складаная, бо кожны раеше яе штодын, судносці з цэнамі крамнага асартыменту маг-чымасці – хлебнай кішэні. У апошні час задача гэта паватыліца спрасцілася, каб з'явіліся сасікі, не-качучы ўжо пра віздакнаныя кібасы, па цене і ў трох, і ў сем тысяч рублёў. Тому парой на краінай нейкай тады будзе на патрабаванні кібасі або іншай асортімента з бліз-жэтнай сферы і хадзіць не мае патробы: на яе за-рабак дадлікнёсця не купиш. Але, зразумела, улас-ны віпыт недасканалы, бо занадта суб'ектыўны.

Прыгадаем, што казаў хазанскі папугай, пры-наты на службу ў запарк: «Грамадзінен, у ежу тигру не дакладаюць міса». Па-іншаму нашы эканомічны цуды нець патумчымы.

Дарчыкі, папугая звалі Понка-дурдан, бо паводзі-ён сябе не прадузіта – гарварнуш прауды.

КВІТАНЦІЯ ДЛЯ «БЕЛАРУСБАНКА»	
Кассир	

ИЗВЕЩЕНІЕ		Форма № ПДЗ											
УНН 101562750 Редакция газеты «Наша СВАБОДА»		получатель платежа											
Отделение «Центральное» ОАО «Белбизнесбанко» г. Минск, код 493; Минск, пл. Свободы, 17 наименование банка		Счет получателя 3012205160015 Ліцевай счет											
(фамилия, имя, отчество)		(индекс) (адрес)											
На 2001 год по месяцам:													
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
За подписку на газету «Наша СВАБОДА» Сумма													
				Пеня		Всего							
Плательщик													

Этакая мессия, или Памяти президенту

Юрий СВИРКО

**Потряса истин кладом
(и не глядя
на бумагу),
выступал
чёра
с докладом
сам
товарищ Лукомашко.
Начал
с комплиментов ярых:
Распластав
язык
пластом,
пел
о наших юбилярах,
о Шекспире,
о Толстом.**

**Владимир Маяковский,
«Сердечная просьба»,
1928 г.**

Да простят мне читатели сразу две ошибки в заголовке, но, как говорится, из цитаты грамматику не выкинешь. Даже неправильную грамматику, иначе это будет уже не цитата.

Поступая в 1991 году на журфак Белорусского государственного университета, я вытянул на вступительном экзамене по русской литературе билет с вопросом о творчестве Владимира Маяковского. Уже тогда, заняв 1-е место на Республиканской олимпиаде юных филологов всей Украины и имея право приступить без всяких экзаменов на любой филологический факультет любого украинского университета, я был уверен, что знание Маяковского когда-нибудь пригодится, причем пригодится мне именно в родной Беларусь. И вот – 10 лет спустя – этот час настал.

В телепрограмме «Панorama» 1 февраля показали фрагмент выступления Александра Лукашенко на самом культурном совещании всех времен и народов:

«И последнее. «Каб не зін народа! і гэтак далей. Не дождется. Белорусский народ – древний народ, он никогда не исчезнет с лица земли. Досужие, вредные, бесполковые домысли. Наш народ жил, жив и будет жить, как говорит классик».

Очевидно, под классиком подразумевался Владимир Маяковский, написавший 31 марта 1924 года стихотворение «Комсомольская». Правда, точная цитата из этой песни на смерть Владимира Ильича звучит так:

Ленин – жив.
Ленин – будет жить.
Ленин – жив
и шагнем Кремлю –
Вождя
капиталовых пленников.

Весьма печально, что господин Лукашенко говорит о моем белорусском народе в той же тональности, в какой Маяковский говорил о **мертвом** Ленине. Быть может, Лукашенко тоже считает народу же мертвым? Или же глубинный смысл его ссылки на классика кроется в продолжении цитаты из Маяковского – мол, белорусский народ жив шагаем Кремлю? Причем в современной трактовке, то есть с намеком на заставших там олигархических пленников?

Однако не будем о политике. Поговорим о русском языке. Так уж вышло, что я, чистокровный белорус, учился говорить и думать на русском. Учился в Германии, в Казахстане, на Украине и в Латвии. Я никогда не жил на исторически русских землях, но это не мешает мне счи-тать себя носителем русского языка.

Смело заметить, что хорошо знаю белорусский. И ситуацию, в которой этот прекрасный языкоказалася в Беларусь. Но сегодня я пишу статью в защиту русского языка. Слава Богу, в России ему ничего не

угрожает. Угроза русскому таится в Беларуси. Но исходит эта угроза не от «националистов», а от «интернационалистов».

Кстати, вы не обращали внимания, что московские газеты и телеканалы, поначалу перешедшие к употреблению слов «Беларусь», «Кыргызстан», «Татарстан», «Башкортостан» и т.п., затем вернулись к «Белоруссии», «Киргизии», «Татарии», «Башкирии», а недавно опять стали писать и говорить «Татарстан» и «Башкортостан», но при этом «Белоруссия» и «Киргизия»?

Хочется сказать ревнителям «Беларуси»: радуйтесь, что Москва не считает Беларусь таким же российским регионом, как Татария или Башкирия. Белоруссия – значит заграница. Беларусь – значит субъект федерации. Примечательно, что минский официоз кричит о

культурный, образованный человек».

А далее следует чуть ли ни феномен с разборками:

«Сегодня можно уверенно сказать – мы подняли культуру из развалин, вытащили ее из политических разборок и поставили в центр государственной социальной политики».

Затем господин Лукашенко говорит о белорусском языке:

«Под крики об занятыаде беларускі мовы они начали разрушать сложившийся нормативный, единый литеатурный белорусский язык. Стали распаковывать его по регионам, по местечковым диалектам, засорять полонизмами и неграмотными переводами-кальками из дру-

бить по живому кроветворному системе белорусско-российского духовного братства».

А вот вам и ответ историка на ужасчивость. Кроветворный – это, пожалуй, когда много крови пускают? До сих пор все говорили о кровеносной системе. А нынче неолигизм придуман.

«Я всегда говорил, что русский язык для нас не чужой. И он оправдывает нас права на выбор самостоительного пути развития. Кричат, лямануюсь, лишь бы их мир услышал. И в то же время себя возводят в ранг духовных апостолов нации, ЭТАКОЙ МЕССИИ, а заодно требуют от государства и унижающего или народа особо повышенных знаков внимания. Их лишили их эффективного инструмента общения и добывания знаний».

Возможно, он хотел сказать, что общениепо-белорусским неэффективно. Як той казаў, на белорусском нельзя выразить нечто великое. Но тот же человек сказал, что в мире есть два великих языка – русский и английский. Если имеется в виду общение с другими народами, то на английском ведь общаться гораздо эффективнее, правда?

«Кто-то, возможно, будет возражать и даже критиковать меня за то, что сегодня я выступаю на русском языке. Но это мое, как и ваше, право выступать на этом языке на любом из двух государственных языков – на русском или на белорусском. Пожалуйста, говорите на том языке, на котором вам удобней и на котором вас понимают, если вы хотите, чтобы вас понимали».

Последняя фраза звучит как ут-роза: вот я на «русском» говорю – и вы говорите, чтоб я вас понял.

«Увеличен контингент детских школ искусств всех типов».

Контингент – так еще никто о художественных школах не выражался.

«Для справки сказать, что в настоящее время в Беларусь работает свыше 13 тысяч учреждений культуры и искусства».

Для справки скажу, что это выглядит как пометка для докладчика на полях его генерального текста.

«Активизировалось концептуальное обслуживание населения».

Еще один образчик советского канцеляризма.

«Только в 2000 году 3.500 мастеров искусств с большим успехом выступили в 16 зарубежных странах».

Читатель сразу представляет себе, как три с половиной тысячи человек вместе обхажали 16 стран.

«Открыто секрет. К примеру, в качестве доброй памяти мне как Президенту хочется оставить новое, современное здание Национальной библиотеки. (Аплодисменты)».

По-русски это было бы «в качестве добной памяти обе мне как о президенте» либо «доброй памяти о себе мне как президенту хочется». Но ведь в Беларусь свой «русский» язык!

«Но я хотел бы сказать еще об одной категории любви и ружья, если можно их так назвать. О политических работниках Красной и Советской Армии. Полторуком батареи воевал Иван Мележ. Полторуком зенитного расчета был в годы Великой Отечественной войны Иван Шамякин, которому я

недавно вручил высокую государственную награду».

Казалось, после трансляции по ОРТ и НТВ слова «ружью» в исполнении господина Лукашенко ничего более гениального придумать нельзя. Но бывший политработник Владимир Заметалин не удержался от соблазна вставить пару слов про себя хотя бы между строк.

«Конечно, есть единицы, которых я армейское, даже боевое прошлое не спасло. Конъюнктурное политикачество буквально испепелило их незаурядные способности. И они сегодня гоняются лишь на сочинение примитивных политических агиток. Они обзываются народ, издавая над героями отцов и детей в годы Великой Отечественной войны, опоясывают славную боевую и трудовую историю. Готовы лишить нас права на выбор самостоительного пути развития. Кричат, лямануюсь, лишь бы их мир услышал. И в то же время себя возводят в ранг духовных апостолов нации, ЭТАКОЙ МЕССИИ, а заодно требуют от государства и унижающего или народа особо повышенных знаков внимания. Их лишили их эффективного инструмента общения и добывания знаний».

Пародия в том, что «Советская Белоруссия» успела исправить слово «этакой мессии» на «этакого Мессии», зная, что мессия относится к мужскому роду. А вот газета «Республика» оставил все как было. Но весь официоз пропустил «особо повышенные знаки внимания». Это, наверное, когда ордена вешают не на грудь, а на лоб. Прежде в русском языке были «знаки повышенного внимания». А в новом русском языке «гранты» – это как раз помощь в материальном отношении. Что же тогда имел в виду под грантами Лукашенко, противопоставляя их «материальному отношению»?

«Позволит защищить культурное наследие и современное духовное богатство всей нашей славянской цивилизации от негативного воздействия глобализации, а точнее, от американизации».

Почти изменений! Умри – лучше не напишешь.

«Мы никому не отдадим эти завоевания. Не поступимся добтым, построенным, выстраданным и завоеванным ни на вершок! На том стояли, стоим и стоим – будем!»

В смысле – на вершке стоим? Как говорил классик (Нина Андreeва), я тоже не могу поступиться принципами. И не могу согласиться, что все ЭТО – русский язык. Это НЕРУССКИЙ язык. И на месте Лукашенко я бы уволил всех спичрайтеров и стилизаторов, которые подсунули ему и государственным газетам этот бессмертный текст.

Бессмертный, ибо служит примером того, КАК НЕЛЬЗЯ ГОВОРИТЬ ПО-РУССКИ.

Бессмертный, как предугаданный гениальный Маяковским 73 года назад товарищ Лукомашко (созданный поэтом из фамилий Луначарского, Когана и Семашко).

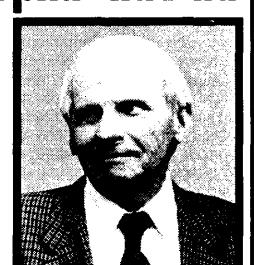
Бессмертный?

Загасла зорка паэта

Пятрусь КЛІМКОВІЧ

На 88-м годзе жыцца скончалася беларуская паэта Масея Сяднєва. Яму выпала зведаць на сваім віку шмат пакутай. 20-гадовы юнаком у час науচання ў Мінскім пединістыце Масей Сяднєў быў асуджаны за вольнадумныя размовы і сваі пазію як «нацдэм» сасланы на Калыму, дзе чатыры гады правеў да зратам сталінскага канцлагера. Наперадній вайны яго прывезлі на перагляд справы ў Мінск, што тады назначала новы тэрмін пакарання на вічнай вязні турме на Валадарская. Суд быў прызначаны на 26 чэрвеня 1941 года. Пасля бамбавання Мінска неміцамі ў першы дні вайны ўсіх знаволеных падзялілі на палітычных і крымінальнай. Алошні адпүсцілі па дамах, а палітычных адвялі ва ўрочища Цагельня і Старыя Кірмішы. Чатыры гады вічнай вязні стаіші памяты крыж.

Дзякуючы лагераму волыту, які падказаў Сяднєву стаць у шэраг крымінальнай, бо да іх савецкая ўлада ставілася не гэтак нарока, як да «нацдэм», ён застаўся жывы. Пасля вязні

Сяднєў жыў у Нямеччыне, потым перабраўся ў Амерыку. Толькі ў 1992 годзе, праз падзеі 17 студзеня, вялікія змены ў СССР, вялікія змены ў Беларусі, пасля яго вязнін, вялікія змены ў Беларусі, якія настаялісці сваім сястры, якія жыве ў Касцюковічах. З таго дня ён тройцы прыязджай на Бацькаўшчыну.

Жыў Сяднєў у ЗША. Тут выйшлі яго забытікі пазі – «Патушаныя згры» (успаміны пра маладосьці і старажытніцкія лагеры), «Алышчане агнём» (пра выгнанне і радыгу), «А часу больш, чым већ нацасі». Яшчэ Масей Сяднєў піў у прозу і публістыку.

Памер Масей Сяднєў 5 лютага ў горадзе Гленкоу непадалёк ад Нью-Йорка.

Вечны яму спакой.

